

kan regne ud, 1 Plejerske for hver 15 af disse dybt aandssvage Patienter. Dette saa jeg altsaa med egne Øjne, og jeg kan ikke nægte, at det gjorde et stærkt Indtryk paa mig. Men det har gjort meget mere Indtryk paa mig at læse en Klage, der fra anden Side er kommet frem over „Karens Minde“; den er ganske vist fra et tilbageliggende Tidspunkt, men da jeg ikke har Grund til at antage, at alle Fejl, som den Gang blev paa-klaget, er blevet rettet, vil jeg til Oplysning for det ærede Ting, som jo bevilger Penge til disse Anstalter, ogsaa fortælle, hvad der staar i denne Klage. Jeg skal tillade mig med den ærede Formands Billigelse at læse den med Forbigaaelse af Navne for ikke at genere nogen. Det er en Rapport fra et Medlem af et Værgeraad, som har haft Sagen i sin Haand. Der staar, at Mandag den 25. Maj d. A. henvendte Fru X., gift med Hr. X., sig til mig og meddelte mig følgende: I September 1916 blev hendes nu 10-aarige Datter indlagt paa „Karens Minde“. Barnet havde Talefejl og led af den Hirschsprungske Syge. Hun var noget tilbage i Udvikling, men er nu efter Fruens Mening fuldstændig abnorm, hvilket Fruen for en Del tilskriver den Vanrøgt og Mangel paa legemlig Pleje, som Barnet har været udsat for under sit Ophold paa „Karens Minde“. I denne Forbindelse meddeler Fru X.: 1) at der er 1 Plejerske til 30 Børn — det var i Maj Maaned —, 2) at disse vaskes med samme Svamp, 3) at der kommer 15 Børn i samme Kar Vand, naar Børnene bliver badet, 4) at hun har set sin lille Piges Bryst bedækket med Skorper af Snavs, 5) at Børnene er fulde af Utøj og har Hovedbunden fuld af Saar, der efter hendes Mening skyldes Utøj. Hendes Barn har man klippet Fletningerne af, skønt Barnet var fuldstændig rent, da det kom hjemmefra. Hun oplyser endvidere, 6) at de aandssvage maa hjælpe hinanden i alle Forhold. Hendes Barn, der paa Grund af sin Tarmlidelse ikke kan holde sig ren, traf hun saaledes en Dag i Februar Maaned med drivvaadt Undertøj — Benklæder fraregnet — blaaafrossen af Kulde, Resultatet af den Hjælp, der gennem en aandssvag var ydet Barnet, da det havde griset sig til. Hun beklager sig ligeledes over 7) den Kost, Børnene faar. Den er ens for 3-aarige og 16-aarige og fraregnet den gode og veltillavede Middagsmad finder hun dette Forhold forkasteligt.

Hun anmoder Værgeraadet om at tage sig af Sagen, da hun ellers henvender sig til Offentligheden gennem Pressen. Da nu dette var kommet frem for ved-

kommende Værgeraadets medlem, tog han sig af Sagen og undersøgte den sammen med andre. Han henvendte sig i den Anledning til en Sygeplejerske, Frøken Y., der havde været ansat derude. I Skrivelsen staar følgende: Hun har været Plejerske paa „Karens Minde“ fra 1. November 1917 til 1. Februar 1919 og tog derfra efter eget Ønske, da hun ikke kunde udholde at arbejde under saa uhygiejniske Forhold. Hun meddeler, at der i hendes Tid var 1 Plejerske til 26 Børn. Til Brug ved Vask af Børnene var der aldrig mere end 3 Svampe og 5 Haandklæder. Disse sidste blev fornyet hver Uge. De fleste af Børnene havde vædskende Saar i Ansigtet, og enkelte af dem led af Syfilis. Kamme — Tættekamme — maatte hun ret ofte købe selv, da de faa, Anstalten leverede, hurtigt gik i Stykker ved den stærke Brug. Børnene var fulde af Lus, og herimod blev der af Plejemoderen udleveret Insektpulver, der selvfølgelig aldrig hjalp. Grunden til Luseepidemien finder hun i den Omstændighed, at Børnene aldrig blev isoleret ved Ankomsten. Paa Anstalten herskede der efter hendes Mening de sørgeligste Begreber om Renlighed. Der blev uddelt rene Lagner hver Maaned, men da Børnene saa godt som alle var ufrivillige Vandladere, var de rene Lagner allerede paa een Nat i en saadan Tilstand, at de maatte ned i Vaskeriet for at tørres eller skylles op. Dette Arbejde udførtes af aandssvage, og da Lagnerne ikke var nummererede, kunde det absolut ikke undgaaes, at et sundt Barn fik Lagner fra et Barn med Udslæt, Syfilis o. s. v. Tæpperne var fulde af Lus, og kun yderst sjældent blev Senge og Tæpper desinficeret. Hun erindrede saaledes et ganske bestemt Tilfælde. En lille Dreng — hans Navn staar nævnt — var død af Tuberkulose. Hun forespurgte Plejemoderen, om hans Seng og Tæpper ikke skulde renses grundigt, men fik det Svar, at det var ikke nødvendigt. En nyankommen Patient blev saa anbragt i de samme Tæpper og i samme Seng. Da hun overtog sin Afdeling, var Børnenes Fødder bedækkede med Skorper af Snavs. Frostskaar og Frostknuder var ret almindelige om Vinteren, da Børnene med deres to Tæpper ikke kunde holde sig varme paa Sovesalen med dens aabne Vinduer. Naar et Barn døde, blev Liget anbragt i Badeværelset, der laa umiddelbart ved Opholdsstuen. Her kunde det staa i flere Dage. Der herskede altid en frygtelig Stank i Opholdsstuen, hvilket stammede fra det nærliggende Kloset og fra det